

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petitsor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 kr-ért igrtattatik be.

Lapunk számára hirdetéseket felvesznek **Budapestben:**

Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.

Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) ezimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Néhány szó a társalgásról.

— Közli: S. A. —

Birunk törvényeket, aesthetikai szabályokat a költészeti, történelmi és egyéb tudományos munkák megírásához, birunk ezekre vonatkozólag a kritikai munkák egy egész könyvtárát, birunk utasításokat arra nézve, miként szerkesztünk egy ünnepélyes beszédet, milyen legyen üzleti, milyen baráti levelezésünk, minők legyenek a parlamenti szónoklatok, milyenek a törvényeszéki védekezések, szóval birunk bőséggel utmutatásokkal mindennemű írásbeli dolgozatokra.

Sokkal ritkábbak azonban azon utasítások, melyek a társalgásról, a mindennapi szóbeli értekezésekről, ismerősök és ismeretleneknek egymásközötti beszélgetéséről szólanak, melyek tanácsos szolgáltnának arra nézve, minő elveket, szokásokat sajátítsunk el magunknak e tekintetben, s miként használjuk fel ezt izléssel, czélszerűen és kellemel. Pedig, dacára annak a temérdek sok írásnak a melyet közönségesen használunk, mennyivel nagyobb mérvben vesszük igénybe az életben a szóbeli értekezést, mint a legtöbb esetben alkalmatlan írásbelit.

Miként a madár az erdőben a hajnalpirt csiripeléssel, úgy üdvözöljük mi is azt beszéddel. Midőn reggel a családtagjaival, mindegyikük külön egy-egy új reggeltel üdvözölvén, a kávéhoz ülünk, azonnal megnyílnak a társalgás zsilipei, és foly a társalgás ugyszólván színet nélkül a legkülönbözőbb alakzatokban egész nap, közben közben csak igen kis ideig szünetelvén. A munkánk is sokkal vigabban foly, ha azt úgyesen beszéddel fűszerezük. A nap fo-

mozanata az ebéd csak úgy esik jól és csak úgy lesz kellemessé, ha azt beszéddel kísérjük, s ha még ezt a „fekete” is követi, úgy ez a legjobb alkalom egy kis kedélyes mulatságra — nemcsak kávésnénikék számára. A nap végével az esti órákban estélyek vagy esti látogatások alkalmával a társalgás egész virtuositással gyakoroltatván, nem ritkán művészi fokra emeltetik.

Összegyűjtötték egyes nagy szellemek szellemi munkáit, irodalmi, szónoki műveit és azok köteteket töltötték meg, de mennyivel nagyobb lenne a könyvtár, ha ezen nagy embereknek azon szellemi szikráit gyűjtik egybe, melyeket egyes magánmulatságok, társalgások alkalmával használtak, s melyek által néha nagyobb hatást idéznek elő, mint összes írói működéssel. Vannak emberek a kik a legkedvesebb novellát, a legszebb költeményt képesek megírni, — de társalgásuk a legkiállhatatlanabb, a legdöcögösebb, és megfordítva, vannak kik gyönyörűen képesek valamit szóval előadni, s mindazt a mit beszélnek a legkellemesb hatást szüli, míg ha azt írásba foglalják — a legélvezhetlenebb alakba öltik.

Egyszer Vörösmartynal egy vig társaság gyűlt egybe nevenapját megünneplendők, köztük: Bartha, Fánscy, Lendvay, Egressy, Szigligeti, Szentpétery stb. boroztak és a mi magától értetődik nagyban toasztiroztak. Ekkor Bartha azt a helyes megjegyzést tette, hogy „te Lajos (ez alatt Fánscyért) te csak mindig beszélj; mert te csak beszélni tudsz, te meg Gábor (Egressyért) te csak írj mindig, mert te csak azt tudsz.” A ki hallotta valaha szónokolni Egressyt és olvasta a Fánscy által lefordított számos színműveket az csakhamar belátja, hogy ez a go-

romba élcz, minő igaz. Fánscy olvadozó édesen tudott beszélni, de borzasztóan cikornyásan irt, ha irt, míg Egressy gyönyörűen tudott valamit leírni, mi azonban szóbelileg ritkán akart neki sikerülni.

Tehát világosan láthatni, hogy szépen írni és szépen beszélni ez két különböző dolog, mely a legkritikábbban jár együtt. — Írásban érintkezni mindig, ez először nagyon fárasztó, másodsor ritkán fogja azt a hatást elérni írásban, mint a melyek csak félig ügyes beszéd által elér az ember személyesen; de másrészt a helyzet gyakran olyan, hogy a szóbeli érintkezés válik alkalmassá, de sőt szükségessé.

Nem lesz tehát felesleges, ha néhány szóval megemlékezünk a helyes társalgási forma némely kellekeiről; mert szükségessé, ha csak futólagosan fogalommal birni a társalgás elméletéről, értem azon szabályokat, melyek arról szólnak, miként szólítsunk meg valakit, miként kell valakit meghallgatni, beszédre válaszolni, a társalgást fejleszteni, éleszteni. Ez nemcsak a diplomatákra bir fontossággal; de az orvosnak is szükségére van erre patiensével szemben, a papnak községében, a bírónak a kliensek kihallgatásánál, a kereskedőnek a tőzsdén, a fiatal tánczosnak a bálban, ha tánczosnőjének tetszeni kíván. A kereskedő tapintatos ügyes beszéddel mindig fog üzleteket csinálni. Szóval a tárgy mindenkre elég fontossággal bir. Ha kimerítőleg tárgyalnók, úgy egy vasos nagy könyvet kellene írni. Itt csak egyes rövid utasításokról fogunk szólni. (Folyt. köv.)

Ismét az árvíz.

Annyi sok anyagi csapások mellett valóban borzadva kell gondolnunk a tavasz

folytán egy nagyon is könnyen bekövetkezhető árvíz veszélyére, mely nemcsak hazánk fővárosát fenyegeti erősen, de minket is, e megye Dunamelléki lakóit.

Az árvíz által szenvedett károk köztapasztalásból tudjuk, hogy mily nagyok, mert hiszen a Dunamellék eddig virágzó községei Erd, Eresi részben s főleg az árvíz gyakori pusztításainak köszönhetik elszegényedésüket.

Ez évben még a tavasz be sem következett máris hangzik a veszélyes szó: közeledik az árvíz!

A Duna felső vidékein rémesen mutatkoznak a vízközlés előjelei, gyorsan emelkedik a Duna vize, a fővárosban állandó vész-bizottság működik, Pestmegyében néhány község viz alatt van, szóval az árvíz rémies képei merülnek fel mindinkább s hívnak fel bennünket gyors cselekvésre.

Megyük nagyon is érdekelve van ezen közveszély által, mert népes községei vannak a Duna partján, melyek közül nem egyet öntött el az 1838-iki vízár, s melyek közül nem egy forgott 1876-ban nagyobb veszélyben még mint 38-ban. Az árvíz veszélye tehát minket nemcsak fenyeget, de sújthat is.

A hatósági intézkedések tehát nagyon szükségesek, még pedig idejekorán, nehogy váratlanul és meglepve találjon bennünket a veszély. Hisszük, hogy megyei hatóságunk erélyesen megteszi óvintézkedéseit, hogy a mennyire lehet a retentő elem ellen védjé a vagyont és a polgárok életét.

A főváros s a szomszédos Pestmegye intézkedései által figyelmeztetve vagyunk mi is mielőbbi intézkedésekre.

Midőn imént nézetünket elmondók az árvíz eshetősége elleni intézkedésekről, lehetetlen meg nem emlékeznünk a Dunamellék lakóinak őszinte nézetairől.

A most és évről-évre veszélyesebben fenyegető árvíz esetek alkalmából megyénk Dunamelléki lakossága éledegetlenséggel tekint a kormány azon téves intézkedéseire, mely által a Duna folyása rendkívüli módon

hogy a leszködő legények, kiki szeretőjét, bevonszolja egy ugrásra.

Ugy is lett, már fogtak egy pár hajadont. Fogtak, mondom, mert a leányok midőn látják, hogy valamelyik legény be akarja őket vonni, meglódnak s futás közben, erőszakkal vonatják be magukat, hogy otthon, ha az öregek dörmögnek, erőszakotlennel menthessék magukat. És mint irtóznak is szegénykéik, hogy bevonszolja őket; mégis minden vasárnap elkövetetik magukon ezen ártatlan erőszakot, kiteszik magukat az otthoni pirongatás sőt gyakran, ha későn mennek haza, a poflének is. Pedig kár szegényeket bántani, hát nekik nem szabad örülniök, kik a férfiakkal együtt viselik, s huzzák a heti munka terhét, ne legyen pár órai élvezetük? Hagyjátok szülék! hadd vigadjanak még ifjak, majd ha az élet ezer gondjai redőt vonnak homlokukra, majd ha bölcső mellett kell nekik altató nótát dudolniok, nem vágnak ilyen mulatság után.

Sürgött forgott a tánczos nép, a széles karimájú kalapok, melyeket a világ minden kincseért le nem tettek volna, kölcsönösen majd végig dörszölték a tánczosok arczát; izzadtak, mint a kasza alatt, s a leányok arczát táncz és szerelem vépirosra festé. Mindenki vig volt, szökött rugott a mint nagy csizmája engedé, csak Csúrka Sándor ült szomoruan a lóca végén, az ő szeretője nem kerülte meg a korcsmát, más szere-

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Falun.

Falun vagyok! — Dicső multság!
Elértem ezt a drága márt.
Mint Pisti a vásári sifit,
Malvin a pesti bálruhát.
Álmomban lágy, beszédes ajkkal
Fölkeresnek az angyalok....
Nappal meg én őket vizitben....
Falun vagyok, falun vagyok!

„Idyllek, álmok, pásztorórák....
Fehér lepél a kerteken....
Barátság, jó szív.... kulacsban bor....
Aztán a szívben szerelem.“
Üvegben nem lelsz sehol tintát,
Emberben nem lelsz bánatot....
Sem szerkesztő, sem gond nem üldöz....!
Falun vagyok, falun vagyok!

Oh sans soucis! Áldott henylés!
Aludni, mint a bunda reggelig.
Már szörnyként vár kávé, szalonna,
A kortyra mért pohár telik.
Hogy tartanak tyúkkal, kalácsal....
„Tessék, csak még ezt a libát!“
Észem szentjét.... meg azt a czombját.
Igy szólna nem egy kannibál.

Mint a vonat, melyről reméljük:
Ez a galambom hozza tán,
Fekete kávé s pipafüsttel
Megszületik a délután.
Ebéd közt a mamáé voltam,

Füst közt praetendált a komám;
Most már hugom parancsol vélem —
Megyünk visitbe szaporán.

Megyünk „Alvéghy urasághoz“
Ott három angyal táboroz.
Ártatlan, szende mind a három,
Névről se tudja, mi a rosz.
A tens asszony reves kacsóját
Az orrom alá törülöm.
...Kezet csókolt — „e hires ifju.“
Oh mily művelt! Van oszt öröm....

S a társalgás! Mily üdvadó az!
„Kehes a vén csikó nagyon.“
„A sintért kell immár hivatni,
Mit kinlődnék? Üsse agyon!“
„Milyen „máslit“ divat viselni?
Hogy kell Pesten a mogyoró??
Vagy három litert hozzak nekik....
...Oh, hogy vigye el a manó!

Rövid pofozkodás után jön
Egy kis szolgáló-rialom.
Készítik az uzsonnát! szól most
A házi asszony szilajon.
Oh boldog Isten! távoztasd el!
Keserű nekem e pohár....
Tudniillik e pohár kávé....
De czukrot kérti — a nem jár.

Jenő visz oszt a casinóba;
Ott már fogy a hegynek leve.
Kergetik az ócska pagátot,
A papnak izzad a feje.
Bemutatnak ennek-amannak....
Mind még nem ismert nagy „zseni.“
„No nagyra nőjj öcsém!“ Biztatnak.
Az ember „szépen köszöni.“

...Elég, elég! dicső multság!
Torkig vagyok, odáig én.
Oh nem, nem ez az én világom,
Más él szívem szent rejtekén.
Oh! be nehéz: hinni s — csalódni....
De ha ily köny foly arczodon —
Sebzett szíved csigahéjába
Vonulj magadnak, büszkén, szabadon.

Fel is szedem a sátorfámat;
Az Isten áldjon meg komám!
Szívet csak nálatok találtam....
Az ugyis áldás, minék áldanám!
Egyszerűség, nyilt szív, rokonszenv —
Kerestelek — de haszlatlan....
Hejh! ha a szeretőm itt volna,
Be jól kisírnám most magam!

Fülv J. Lajos.

A két lábu farkas.

IV.

A falu korcsmája.

Midőn itt s ott egy-két kedv dalban tört ki, s a sarkantyuk önként megpendültek, elsivalkodott a zöld sátor végén ülő nyalka kanász dudája úgy, hogy először mindenki a fülehez kapott s csak miután megszokták a fűlért hangot, mint a szem sötétség után az erős világosságot: egyengették lábaikat a lassu verbungosra. Alig rezgette végig a duda Höresög utcáját, a leányok is megindultak, nem a korcsmába, mert az illetlen és disztelen volna, hanem valami ürügy alatt a korcsma felé, gondolva

összeszorították a főváros alatt s hogy ezen összeszorított viznek nincs elegendő folyása azáltal, mivel a Csepel-szigeti kis Duna elzárattott.

Nem tudjuk, hogy mi volt czélja ez elzárásnak, de nem tartjuk helyes intézkedésnek soha s a Dunamellék lakossága háttározott ellenszenvvel viseltetik ez intézkedés iránt.

Nemzetgazdászilag károsnak tartjuk mert az eddigi kis Duna elzárásával számtalan községnek anyagi jóléte súlyosult alá; ezáltal megfosztatván ezek a fővárosok legközelebbi közlekedési útjuktól s megfosztattak egyik főkereset forrásuktól is, és még sincs segítve annyi áldozatok mellett — melyet e Dunaág bezárására fordítottak — a fővároson, sőt évről évre, mióta e kis Duna elzárva van, mindinkább nagyobb veszély fenyegetti a fővárost.

De szőlőn helyettünk a Dunamelléki érdekek egyik derék képviselője:

„Ipar, kereskedelmi és egészségi főletereje a kis Duna elzárásával keresztül lett metszve (t. i. e. vidéknek). Más államokban csatornákat ásna, tengert tengerrel, folyót folyóval hozna áldozatok árán kapcsolatba, nálunk az istenadta folyót technikai hibás számítások alapján, nagy áldozatok árán, eltorlaszolták, betemetik. Ez a modern haladás. De még ez nem elég, ehhez tudomány is kell, elvesznek tehát Budapest alatt a Dunából többet felénél, egy nem egészen épszögben (!) beékelik annak partját, óriási töltést emelnek medrében s azt mondják, hogy az összeszorított víz (majdnem épszög hajlásán!) maga mélyíti majd medrét s Budapest ment lesz az árvíz, ez a modern tudomány; ott hol a természet maga mutatja, hol a baj, ott hol az 1876. évi jég-törzés alkalmával oly rendkívüli vízmagaslagnál fenéig torlódott a jég, Eresiben nem szabályozták a medret, hanem kotortatták a „szabályozott“ vidéken Budapest alatt. — Az ország fizet, de Budapest fogja meginni levét. Mi nemcsak meggyőződésünk, de állásunknál fogva is tisztelgetben tartjuk a törvényhozó testületet s meghajlunk a hozott törvények szentsége előtt. De nem tarthatjuk magunkat vissza annak kifejezésétől, hogy mielőtt a kis Duna elzárását elhatározták, jó lett volna annak következményeit is mérlegbe vetni. Elvenni a közbizonyt, a közlekedés legolcsóbbikát, s helyébe még egy csatornákat sem adni, eltölteni a kis folyamot s a Duna árját a szigetre eresztini megszüntetni egy vidék iparát és kereskedelmét, s helyette még egy — a mi pedig legolcsóbbik volna, de ehhez is víz kell — haltenyészdet sem állítani.... ez nem nemzetgazdászati eljárás.“

Nagyon kár tehát a kormányának oly szigoruan ragaszkodni e téves intézkedéshez, akkor midőn annak költségeit mi sem fejezi, sőt inkább a költséges munkát még károsabb mint az előbbi állapot. Ez nézetünk s ez a Dunamellék lakosságáé is, nagyon kívánatos volna, ha végre-valahára kormányunk a népre és a köztapasztalásra is halgatna s a kis Duna ágát újra megnyitná, minden esetre többet segítene a víz szabadabb lefolyásával a fővároson és a Dunamelléken, mint jelenlegi intézkedéseivel. Sz.

tőjéhez pedig mi joga lett volna. Fel-fel kelt, ki-ki nézett az utcára, ellátott Zsuzsukáék házához, de az nem üldögélt kinn a fehérre ziskált padon, s nem inthetett neki; elbusulta, tehát magát, és leöntött egy iczeze bornak csufolt káposzta levét.

Vége lett az első három a táncnak, s mindenik legény félre állt szeretőjével, elmondták egymásnak a mit a nélkül is tudtak, a mit már százszor is elmondtak; megessett hogy lopva egy-egy csókot is durrantottak a higlyult arcra, melyen most az ütés helye sem látszott volna meg, hát egy ártatlan csók, ha még oly haragos is, hogyan hagyott volna nyomot maga után. — Legföljebb is a szívben volt érezhetőbb utóhatása, ott költött némi vágyat, de az is ártatlan volt, legföljebb annyiban állott: „oh bárcsak hamar elvenne engem ez a János, akkor szabadon megcsókolhatna, oh istenem! de jó lenne akkor....“ Oh mint nyelte a mi Sándorunk ezeket látva az éhkortyot, és csaknem elkáromolta Zsuzsika istenfő nem tudom mi jét, de a dudás ismét vállára veté dudája bordóját s figyelmezteté a társaságot.

— Bandi pajtás! — így szólíttá meg Sándor a mellette álló suhancot, ki egy bogárszemű leánykát szorongatott a sátor oszlopánál — engedd át Évát egy táncra, inkább veszek egy itcze bort, így áll addig.

Rosz idők, rossz jelek.

II.

Ha napról-napra emelkednek a földműves igényei, ha szaporodnak házi szükségai; ha mindenki többet kíván a földművestől ma mint hajdan: tehát a földműves is nagyobb figyelmet fordítson gazdaságára s háztartására. Ha ezt annak módja s rendje szerint teszi, fáradsága nem esik porba, ha kivált ezt okos takarékosággal köti össze.

De az a kérdés, hogy a földműves hogyan értékesítheti birtokát, vagyis hogyan huzhat abból nagyobb hasznot s magasabb jövedelmet?

Sokféleképen lehet a birtokot értékesíteni, például jobb művelés, a nedves talaj kiszáritása és a száraz talaj nedvesítése által; a család és környék viszonyaihoz illő természetnyelvi gondos kiválasztása, ezeknek a vetéstől az aratásig, sőt az eladásig való okoskerítés kezelése által; takarmány természetesen s ahoz mérten nemestajú marhatenyésztés által; trágyaszaporítás és készítés által stb. Mindezen szabályt azonban sokkal könnyebb egy lélekzet alatt elmondani, mint életbeléptetni s keresztülvinni. Akarni nem elég, szükséges a tudás, a hozzáértés is, például tudni kell, hogy melyik trágyafaj mire alkalmas, miféle takarmány a legszaporább s milyen takarmány kell a fiatal s milyen az öreg marhának, melyik legolcsóbb a hizlalásra és mégis jövedelmező; tudni kell, hogy a marhát hogyan kell betegségtől óvni, azt kimélni s ha a betegség beütött, mit kell tenni, hogy veszteséget ne szenvedjünk; érteni kell hozzá, hogy gyümölcsösünket hogyan értékesítsük, szőlőnként hogyan műveljük, borunkat a szürettől az eladásig hogyan kezeljük; a talaj minőségét, termő tulajdonságát kitanulni, hogy abban a czél szerű növényt tenyésztsük. Szóval tudni kell, hogy a gazdaságból hogyan lehet túlságos kiadás nélkül is minél több hasznot hajtani.

Hogy ezt a czélt elérjük, annak igen sok útja és módja van. Például megtekintjük, hogy mit művel szomszédunk és ha siker korszorítja annak működését: utánaö-zuk s ahoz idomítjuk gazdaságunk vezetését, vagy felkeresünk egy jó ismerősünket, a ki a — jó gazdahírnévben áll s attól kérünk tanácsot s követjük azt; mindezeknél hasznosabb az, hogy tapasztalt gazdák által ut s kiadott könyveket szerzünk, azokból ismeret gyűjtünk s azok nyomán haladunk. Ezen eszközök közül bármelyik is — feltéve hogy értelmel, kitarással és szorgalommal járunk el, czélhoz vezet. Az is igaz, hogy nem minden borkorban találhatunk jó és ügyes gazdát; de ha találunk is, annak tapasztalatai máskor lévén a viszonyok, nem mindenkor sikerülnek; az is igaz, hogy megveszünk egy csábító czim alatt irt könyvet, melyet egy firkász összetakolt, a melyet jobb lett volna sohasem olvasni, mert több hátrányt, mint előnyt okoz. Mindehhez még hozzátartozik, hogy a szegény földműves, a ki a kakas kukurikolással kel s elfáradva, alig várja, hogy nyugalomra hajthassa fejét, hol vegyen annyi időt, hogy egy egész gazdasági könyvtárt át tanulmányozzon, a melyeknek nagyobb része szakertelmet kíván, nagyobb részét pedig nem szakavatottak irták?

Erre az a felelet, hogy ahoz értők indítsanak meg egy olcsó, a földműves értelmé-

— Nem bánom — mondá a suhanc rápillantva Évára, hogy valjon beleegyeznek-e — de aztán visszaadám.

— Eb a ki vissza nem adja — mondá Sándor — Iczig szomszéd, egy itcze bort az én rovásomra — tevő hozzá a zsidóhoz fordulva.

Iczig nem mozdult oly szaporán, mint midőn más parancsolt neki, meglehet Sándornak nagy volt a rovása, és kicsiny a hitele, de azért az itcze bor, meglehet kétszeresen megkeresztelve: előczammogott.

„Huzd meg cigány disznót adok, Nem turja föl az udvarod“

ordítá Sándor negédesen és tánczra pattant a bogárszemű leánykával. Meg kell neki adni, hogy senki nem rakta úgy ki, mint ő, megaprózta úgy, hogy tüvel nem lehetett volna apróbbra szedni. — Nyakamba, karomra, rivalgá és átkapván Évika derekát, úgy megpörgeté, hogy a papucs lehullott lábairól. — Happ zsupp, ha megmetszik szetska! — és akkorát ugratott tánczosnéjával a levegőben, hogy alig tudták várni földre szállását. — Szorítsd hozzád nem anyád, ha nem anyád..... hej huj! — kurjantá Sándor, és csakugyan úgy magához szorítá a kis őz terméű leánykát, hogy Bandi ha ezt tudja, egy pint borért sem engedé babáját. — Összetöröm magamat, még sem hagyom magamat — mondá Sándor, és oly hatalmasan rakta a harang

s felfogásához mért lapot, melyből az képzettséget, tudományt és fevilágosodást mérhet. Vannak ez idő szerint is gazdasági lapjaink; de azok vagy tudományos nyelven vannak írva, vagy szakképzettséget feltételeznek, vagy drágák, olcsó, népszerű lap kellene tehát. Hogy egy ily lapnak lenne-e kelendőse s hogyan lehetne annak kelendőseget szerezni s hogyan lehetne népszerűt az olvasás, a tanulásra szoktatni, arról máskor. Egy kis birtokos.

Bécsi tárczák.

— Carneval de Vienne 1876. —

Farsang, farsang, mi fiatalok várva várt vendége végre itt vagy. Nem jöttél váratlanul, epedve néztünk eléd mi fiatalok; tudom epedve néztek szintén az öregek is. Tehát beköszöntöttél; mint látogatásod bejelentetted, ép két hóig fogsz vendégszerpelni; — örömteljes kilátás minden fiatal emberre nézve, kik a táncz közben egy-egy hidegséggel vértezett fiatal szívet meghódítani, minden fiatal és kedves leánykára nézve, kik a tánczteremből az oltár elé kilépni akarnak.

Minden hirdetőmnyi tábla tele van báli jelentésekkel, keverve hangverseny, színlap, stb. tudja Isten miféle hirdetőmnyekkel. Itt e sarkon hirdeti magát „Ole Bull.“ mellette „Diana-Saal elite Maskenball.“ — Óriási farsangosok hirdetik a tündéri éjeket, alarczos estélyeket. Az óriási betűk, melyek közé igazán fantasztikus alakok vannak bonyolítva, „egy éj keleten“ vagy „Bécs varázsvilágban“ csodákat hirdetik.

Ezek az igazán nagyszerű kivitelű készült farsangosok igen sokat igernek, s ha a valósággal összehasonlítottatnak, ugy a valóság borzasztóan elüt az ígértől. Nem tudok jelenleg egy elite bal leírásával szolgálni, miután meg oly szerencsében nem részesültem, hogy csak egyen is jelen lehettem volna; annyit azonban mult évi szerény tapasztalatom után mondhatok, hogy egy ily bál igen feszes. Studentenball, Concoridiabál, Künstlerabend stb. mind feszesen elegáns bálók. Az alarczos bálók pedig éppen emezek ellentétje, majd semmi érdekekkel nem bírnak, sőt sokszor a túlságba csapnak át. Nézzünk meg egyet.

A mult napok egyik délutánján szobamban üldögéltem, — s nem dicsekvésközl mondom — szigorlatra készültem. Munkámban egy jó barátom s collegám belépte zavart meg.

„Akarsz-e ma mulatni?“ kérdé. — „Akarni csak akarnék, de lásd mily nagy fába vágiam fejszém, s így nem lehet.“ — „Pedig azon reményben, hogy velem jössz, már belépti-jegyet is szerettem nekéd.“ — „Meggondoltam magam. „Ha idővesztésébe s sok kiadásokba kerül, s főleg ha tudom hová invitálsz fogok rögtön igennel vagy nemmel felelni.“ — „Alarczos-báira hívlak, így tehát meg idővesztésébe sem kerül.“ Erre két kártyát vett elő, melyek felmutatásánál Bécs minden mulatóhelyeinek ajtai feltárnak. Két titkos rendőri kártyát. Elmondá aztán, hogy e két kártyát egyik rekónatól kölcsönözte, ki Bécs eme sötét-arczu hivatalnokának tevékeny tagja.

Az est beköszöntött. Utra keltünk, a kivilágított sáros utcákon sebesen haladtunk át. Elmentünk a multkor említett Eisplatz mellett, hol ma tökéletes csendesség

figurát, hogy fársai egy ölynyire alig mertek mozogni.

— De könnyen rugdalozik az ebanyja! — jegyzé meg egy a sátor alatt ülő öregek közül, Sándor tánczát elnézdelvén.

— Mintha kötelen rángatná a lábait! — tevő hozzá egy másik.

— Könnyű neki, nem fájdul meg a dereka a kaszálasban, mint a mi fiunké, — szóla egy harmadik.

— Az igaz, ha nagy föld terhe, ha az enyim volna, nem etetném. — Nyakát tekerném ki. — Dejszen dolgoznék az én kezem alatt! — hallatszottak innen s onnan ilyen és még amolyan észrevételek, míg Sándor czifránál czifrább kurjantások lözt rakta a györíest.

— Három a táncz — rivalgott Sándor a dudásra, ki elhallgatni készült, mert nagyon czifrázta.

— Négy is volt már komé! — szólott Bandi, ki éppen akkor vette le szájáról a fenékgig csöpögöttetett üveget.

— Jól van no, nem eszem meg — mondá Sándor — ugy-e hógám! még nem kezdtelek ki? — intézé e szavakat az alig pihegő leánykához, ki hogy Sándort se sértse meg, szeretőjének is eleget tegyen, kitérőleg így felelt: — De bizony már én is nagyon elfáradtam.

(Folytatása következik.)

honol; mert az eszűések tökéletesen használhatatlenné tették a tükörsima jégátblát. Pár nappal ezelőtt nagyszerű jelmez-estélyt vala itt alarczos menettel. Sok apró tekervényes sáros utcákon át végre elértük a Zsófia-termet (Sophien-Saal). A főkapunál mindjárt elfogott egy lábtü-fenyésítő, ki tovább menni mindaddig nem engedett, míg csak tükörfenyés-estélyt nem tette csizmáinkat. — Midőn jegyeinket felmutattuk harmincz fokra görnyedt a tisztelt ajtónálló czerberus háta. — Beléptünk. Igen nagy- s meglepő csinnal díszített tánczteremben voltunk. A terem közepét elfoglalták a nemtánczoló. Az első pillanatra feltűnt, hogy a tánczoló s nemtánczoló férfiak fővegeiket nem vették le. — Sok volt az alarczos, de csak nő. Mosónó, virágárusnó, parasztleány, kis gyermek, kártyavetőnő stb. keverve váltakoztak, de egy valamire való alarcz sem akart mutatkozni. Nem láttunk ott sem Wertheimkassát, sem szelmalmot, napot, török menyecsét, bojtárnót, oly élces fejevári jelmezeket, de még ördögöt sem, csak tarkabarka tömeget.

A tánczterem nézetem szerint egyike Bécs legnagyobbjainak. Maga a táncz helyiség, nyáron át fűrdő; a terem körül két sor kényelmes ülőhely van a garde des damesoknak; ezen belül köröskörül ebédlők, az emeleten szintén köröskörül ebédlők. A főlep dűsan van aranyozva, szép freskofestményekkel ékítve. Két orchester volt alkalmazva. Körüljártunkban barátom ismerőse akadt és véletlenből elszakítottunk egymástól. A zenekar közelében állást vettem. Ép egy eddig előttem ismeretlen — talán új — Strauss-féle keringőt játszottak. Nagyon elmerülhettem annak hallatára, mert észre sem vettem midőn valaki gyengéven vállamra üt, hihetleg legyezővel. Megfordulok. S egy jónő mebbe burkolt maszk állott előttem. „Ismerlek“ mondá. „Nem csoda“ feleltem, „hisz te tudod a multat, ismered a jövőt, akár Lenormand sem jobban, én bár sajnálattal, de őszintén megmondom, hogy nem ismerlek.“ Kérdeztem, felelt. E hangot hallottam-e vagy nem? — Gondolbam. Végre abban állapotam meg, hogy ez férfi hang lesz, s talán ismerősöm. Hosszasan eljövendőttem volna, ha barátom, ki már keresett, ki nem mentett volna. Ó szemkőzt jött velem s mi a maszkot a faképnél hagytuk. Barátommal kritizálva, sétálva talán egy órát tölthettünk el, midőn az emeleten egy kis helyen elvonulva a söröspohár mögé, megpillantom jónőmet, s a mi fő alarcz nélkül. „Ohohó, hát Bécsben szakállat is növesztenek a nők szólítám meg őtet; — „Es ist alles nur a Hetz — felelé. Egy ismerős kereskedőtől a könyvivő vállalkozott az este a jónői szerepre. Elkábulva a zajtól, hagytuk el barátommal Tischlere csarnokát. — Hja ilyen a bécsi alarczos bál.

A zártkörű Costum bálók nagyszerűek szoktak lenni; s talán lesz alkalmunk még olyat is megláthatni, megfigyeléseket tenni.

Ki tudja, mi jót hoz még a farsang, ki tudja mi szunnyad méheben. A játékonny bálványok és felénk rendezők feszült figyelemmel kutatják a jövőt, de igen sok van elfődvé. Egy dillettáns tárczairól, nem kívánhat mást, mint csak is elnéző kritikát magának, a kegyes olvasónak sok tánczost és tánczosnót, a manákának szerencsés karnevált, a papáknak s fiatal embereknek kázenjammer s főleg deficit nélküli hamvazó szerdát. Chimm.

Jelentés

a fejemegyei közkörház állapotáról és abban 1877. évi jan. 1-től ugyanaz évi decz. 31-ig apolt betegekéről.

A lefolyt 1877-ik évben a fejemegyei közkörházban Székesfejérvárott gyógykezelte az 1876-ik évről visszamaradt 19 férfi, 19 nő. Felvételt 1877-ik év folyamában 248 férfi, 104 nő. — Összesen 384 beteg.

Osztály szerint: Belbeteg gyógyult 111 férfi, 33 nő. Gyógyulatlan elbocsátott 5 férfi, 1 nő. Összesen 116 férfi, 24 nő. Sebészeti eset gyógyult 19 férfi, 8 nő. Javult 1 férfi. Gyógyulatlan elbocsátott 3 férfi. Összesen 23 férfi, 8 nő. Szemészeti eset gyógyult 3 férfi. Javult 1 férfi. Összesen 4 férfi. Szülészi eset gyógyult 8 nő. Összesen 8 nő. Kütég 35 férfi 10 nő. Gyógyulatlan elbocsátott 1 férfi. Összesen 36 férfi, 10 nő. Elmekeor 5 férfi. 1 nő. Javult 1 férfi, 1 nő. Gyógyulatlan elbocsátott 1 férfi (az irtalmas-rend kórházába felvétellett), 2 nő (egy nő az országos tóbolydába szállítottott). Összesen 7 férfi, 4 nő. Bujakór 57 férfi, 41 nő. Meghalt 12 férfi (egy haldoklva hozottott be), 5 nő. Visszamaradt 12 férfi 17 nő. Főös-zeg 384.

A betegek mozgalmá. Az 1876 ik évi betegforgalmat viszonyítva az 1875 ik évhez 10 egyénnel nagyobbodott a betegek száma. A mult évi pedig az 1875 ik évhez képest 130-czal több számat tüntet fel.

Kórneve nézve — belgyógyászati esetek — légső és hörgőkburujta 31 férfi, idült gyomorhurut 6 férfi, 6 nő, váltóláz 37 férfi, 1 nő, idült izületesz 9 férfi, 3 nő, mellhártyalob 1 férfi, 1 nő, hurutos tüdőlob 2 férfi, hurutos toroklob 4 férfi, 1 nő, iny-

lob 1 f
férfi 3
hagyma
1 férfi,
1 nő,
mérgező
köszvény
Vá
1 férfi,
hasihag
Se
hát egy
által) 1
férfi, fe
2 férfi,
roszul
böző t
lob (k
szahely
szaki)
dés, k
végél
fehérde
férfi,
fiziam
lábfeke
nő, vis
sab (e
harc
szetett
V
férfi.
S
1 fér
1 fér
V
kór)
S
mélho
V
Z
sömör
keg
éges
férfi,
6 fér
nő, b
nő, b
lag e
be
férfi,
10 f
golyó
férfi,
fekél
lág
mris
és b
férfi,
és fe
h. h.
1 nő
rel
férfi,
lagos
férfi,
férfi,
nő,
faka
rend
arró
keve
mert
egy
teki
tagj
áldo
ugy
az
Bau
teki
ford
mel
jele
csak
oly
min
ad
akar
ged
miz
tenn
phra
felv
leleg
szab
végn
az
mie
zat
akk
meg
mo
önk

lob 1 férfi, agyverbőség 1 férfi, bélzába 1 férfi 3 nő, görvélykór 4 férfi, 2 nő, hasihagymáz 4 férfi, eskór 2 férfi, 1 nő, vérhas 1 férfi, hasmenés 4 férfi, vérköpés 4 férfi, 1 nő, hasvízkór 4 férfi, 1 nő, állgöres 1 nő, mérgezés (gyufa) 1 nő, fültömöriglyob 1 nő, köszvény 1 nő.

Visszamaradt: légeső és hörgőkhorutja 1 férfi, id. izületcsusz 2 férfi, váltóláz 2 férfi, hasihagymáz 1 nő, hasvízkór 1 nő.

Székesi esetek — szakított seb (a kéz, hát egész terjedelmében, csontig ható (gép által) 1 férfi, orrséb (orrhiány harapott) 1 férfi, felszárcsonttörés (főz, vagy pépkötés) 2 férfi, felszárcsonttörés (a kórházban kívül roszul összeforradt) 1 férfi, tályog (különböző faj) 3 férfi, 3 nő, idült csonthiatalob (könyökfelek) 1 férfi, boréksérv (viszszahelyezett) 2 férfi, makkörv (külerőszak) 1 férfi, idült fitymaszór (vizeletrékés, körülmélettel elválasztott) 1 férfi, végbél kifekélyesedés (kiúsámozott) 2 férfi, fehérdag 2 férfi, válpereztörés (lórugás) 1 férfi, visszértágulat (megrepedt) 1 férfi, álficam (láb, kéz külerőszak) 2 férfi, úszkes lábfelek 1 férfi, úszkes ajk (görvélykór) 1 nő, visszértág 1 nő, zuzott homlok- és ajksebb (elgázolás) 1 férfi, méhrák 1 nő, orrhabarez (kiirtatott) 1 nő, rostdag (kimetszetett) 1 nő.

Visszamaradt: lábseb (külerőszak) 1 férfi.

Szemészeti esetek — méros láttonpulat 1 férfi, idült köthártyalob (görvélykór) 1 férfi.

Visszamaradt: köthártyalob (görvélykór) 1 férfi.

Szülészeti esetek — szülés rendes 5, méhlob 1, emlőlob 1, elvetelés (fertőző hh.) 1.

Visszamaradt: szülés 1.

Bőrbántalmak — rüh 10 férfi, 1 nő, sömör 2 férfi, orbáncz (vándor) 2 férfi, vizketeg 1 férfi, 2 nő, genyebub 3 férfi, 2 nő, égés (arcc) 1 férfi, 1 nő, kikérgesedés 7 férfi, 1 nő, lábvizonyó 3 férfi, id. lábfelek 6 férfi, 3 nő.

Visszamaradt: id. lábfelek 1 férfi, 1 nő.

Elmébántalmak — butaság 3 férfi, 2 nő, bukór 1 férfi, 1 nő, dühkór 1 férfi, 1 nő, bú és dühkór 1 férfi, egy férfi (állítólag elmekörös) megfigyelés végett hozatott be — iszakosnak ismertett fel.

Visszamaradt: butaság 1 férfi, 1 nő.

Bujakórosok — fertőző hüvelyotakár 11 férfi, fertőző hüvelyhurut 17 nő, felek 10 férfi, 8 nő, függőlyök 6 férfi, 5 nő, függőlyök és felek 2 férfi, lágyékmirigylob 3 férfi, 2 nő, lágyékmirigylob, fitymaszór és felek 1 férfi, felek és fert. h. h. 4 nő, lágyékmirigylob és fert. h. h. 3 férfi, lágyékmirigylob és felek 4 férfi, lágyékmirigylob és bujakóros fakadék 1 férfi, fitymaszór 1 férfi, fitymaszór és felek 3 férfi, fitymaszór és fert. h. h. 1 férfi, függőlyök és fert. h. h. 2 nő, lágyékmirigylob és fert. h. h. 1 nő, másodlagos bujakór 1 férfi, 1 nő, herelob 6 férfi, torokfelek (m. bujakór) 2 férfi, makkörv s felek 1 férfi, harmadlagos bujakór (vérköpés) 1 nő.

Visszamaradt: fitymaszór és felek 1 férfi, makkörv 1 férfi, lágyékmirigylob 1 férfi, 2 nő, fertőző h. h. 4 nő, felek 3 nő, függőlyök 1 nő, harmadlagos bujakór fakadék 1 nő.

(Vége következik.)

HELYHATÓSÁGI.

A városi bizottság január hó 21-én tartott közgyűlése.

A városi bizottság január 21-én tartott rendes közgyűlése szomorú bizonyítást tesz arról, hogy a városi bizottság tagjai mily kevés érdeklődéssel viseltetnek saját ügyük iránt, mert a 84 tagon felül álló bizottságnak alig egynarmada jelent meg s vett részt a sok tekintetben nagyon fontos közgyűlésben.

Több érdeklődést vártunk a bizottság tagjaitól annál is inkább, mert könnyen áldozhatnának pár órát a közügynek, nem úgy mint másutt, például a megyénél, hol az ülésekre megjelenés költsége is kerül. Bámuljuk tehát e közönyt, különösen azon tekintetből, hogy még saját érdekükre sem fordítanak kellő figyelmet.

Nem csodáljuk, ha az ilyen állapotok mellett az önkormányzat mindinkább veszt jelentőségéből, mert valóban akkor, midőn csak pár látogatója van az üléseknek, nincs oly tekintélye s szavának nincs oly súlya, mint akkor, midőn az értelmiség nagy száma ad kifejezést a határozatok által nyilvánuló akaratnak.

A biztatásban már a sajtó is kezd csüggedni, mert úgy van vele, hogy ha látja, miszerint azok, kiknek érdekében állana tenni mit sem tesznek, a hiába elmondott phrasissok ismétlését feleslegesnek tarja.

Azonban mégis szükséges az idegek felvillanyozására, ha a sajtó a csüggedésről lelép és folytatja korábbi biztatásait, nem szabad a reményről lemondani soha, hogy végre valahára majd a közöny kialszik s az érdeklődés feléled. Ideje volna, ha ez mielőbb bekövetkezne mert az önkormányzat jelentősége akkor növekedne, mert akkor nem járna oly közel enyészetéhez a megyék és városok önkormányzata mint most; mert valóban, ha így haladunk önkénytel el kell ismerünk, hogy nálunk is

a gyűlések helyett ama pár bizottsági tagnak, a kik jelenleg el-ellátogatnak a gyűlés terembe — határozatát — ép úgy pótolhatják egyesek hatóságai intézkedései, mint másutt, hol a centralisatio már behozva van. Ennyit előzőleg hanyatló önkormányzati életünk felébreztése s bizottsági tagjaink figyelmeztetése tekintetéből szükségesnek találtunk ez alkalommal elmondani.

Az ülést Ullmann Miklós helyettes polgármester, közigazgatási tanácsos nyitá meg.

Az ülés nagy számu tárgyai közül csak a közérdekeket soroljuk fel. Mint már említettük az ülés egyik fontos tárgya az aggok szegények, tolonczok és rendőri foglyok élelmézésének beáradása volt, élénk vita fejlődött ki a már különben is érdekessé vált tárgy körül.

Végre szavazás döntött és az élelmézés február 1-ő napjától Kohn Mayernak adattott ki, a kinek már korábban is kiadva volt, mely első kiadási határozatot a miniszterium megemissitá. — A szavazat különbség nem nagy volt s a régebbi bérlő Forster csak 4 szavazat kisebbséggel esett el.

A törvény értelmében a bizottság választott tagjaiból következő bizottsági tagok lépnek ki: Kuti Márton, Peidl János, Peresztegi Nagy György a felsővárosi I-ő kerületből; Antal József, Havranek Antal, Liszits István a felsővárosi második kerületből; Diebálla György, Gerlach Benjamin, Kaiser Sándor és Ligeti József a belvárosból; Mészáros István, Keresztes Jakab, Bódis György a tóvárosból; Szüts István, Pribék Antal, Markus Antal, Petres József, Peczely Vince a palotavárosból; Rieder Ignác, Schwarcz Gyula, Fekete József, Czenky János a vizvárosból.

A választás határnapjával március 7. napja tüzetet ki, mikor is mind az 5 kerületben egyeztette fog a választás eszközöltetni. Választási elnököknek megválasztattak: a felsővárosi I-ő kerületben: Kuti Márton; a II-ik kerületben Liszits István; a belvárosban: Braun Ferenc; a tóvárosban: Almássy Ferenc; a palotavárosban: Say Rudolf; a vizvárosban Szepelt Nándor. Pattagok: Say Ferenc és Kieder Ignác.

A jövő évben rendezendő iparkialitás nagy bizottságába a városi bizottság részéről beválasztattak: Eder József, Fanta Adolf, Kövessy Ferenc, Kaiser Sándor, Gebhardt Ignác, Braun József, Horváth József, Say Ferenc, Neumann Armin, Havranek József, Juraszek Ferenc és Szepelt Nándor. Az ujonczozáshoz a törvény értelmében a hatóság részéről 2 bizottsági tagot kellett kiküldeni, mint bizalmi férfiakat, ilyenekül megválasztott Kaiser Sándor és Gebhardt Ignác.

Bejelentetvén, hogy gróf Zichy Jenő az árvaház javára a karácsoni ünnepélykor igen szép ajándékokat tett, úgy az is, hogy Andreoliné gróf Batyány Emma szinte adományával segítette a humanus intézményt, miért is mind a két jötevőnek jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott.

Ugyancsak felolvastattak a helybeli kölesönös segélyező-egylet levele, mely szerint az árvaház javára 36 frot adományozott, melyért szintén köszönet mondatott.

Végre még megemlítjük, hogy a kárteknony mezei fergek pusztítása, melyek különösen ez évben elszaporodtak, 500 frot szavaztatott meg, mely intézkedés annyival inkább is czelszerű, mert különösen a múlt év végén mezei fergek (u. m. hörségök és egerek) igen nagy pusztítást tettek a külső vetemények és termények ugy növényekben. A legközelebbi rendes közgyűlés határnapjával martius hó 11-ik napja lett kitűzve.

A közgyűlés csak délután fél kettőkor ért véget, miután egyes tárgyaknál különösen élénk vita fejlődött ki. Igen czelszerű lett volna, ha az ily kiváló tárgyszerűtülésen a bizottság tagjai nagyobb számmal jelennek meg.

Remélni óhajtunk azonban, hogy jövő üléseken a már újja alakult bizottság nagyobb számmal vesz részt s az érdeklődés is az eddignél nagyobb leend, mi a közügyek vezetésére nézve igen szükséges és igen fontos is. Vajha reményünk teljesedne!

(Jelen tudósítás mult számunkból térlhiány miatt maradt ki.)

Színház.

Szerdán, jan. 23-án Schwarcz Gyula karnagy jutalmára adott: „Nőnövelde” Suppe kedves zenéjü s élénk meneti operetteje. Az előadás teljesen sikerült s a szereplők közül különösen kiitintek Mándokyné Kocsis Irma, Bérczy s Szilágyi, ki az inas szerepét sok természetes humorral játszá. A jutalmazottat kiléptekor zajos tappsal fogadták. Az operettet egy kis vigjáték az „Elkényeztetett férj” előzte meg, melyben Schwarcz-Pollnus H. a nő szerepét meglepő ügyességgel adá elő. Közönség nagyszámmal.

Csütörtökön, jan. 24-én adott: „A szövetségsek” vigj. 3 felv. Irta Pol Moreau, francziából fordította F. E. Eleven, mulattató vigjáték ügyes boncolítás és fejlődéssel. Kitűnően játszott Tokayné s meg-

mutatta, hogy a vig szerepekben is otthon van. Kiemelendők Szilágyi, Bács, Schwarcz Pollnus H., kik nagyban járultak az élvezet fokozásához; de sajnos, hogy a színház kongott s talán azért spóroltak annyira a világlósságot, hogy a szomszédját is alig látta az ember.

LEVELEZÉS.

Székesfejérvár, 1878. jan. 21.

Tisztelt szerkesztő ur!

Lehetetlenek tartom mellőzni a tóvárosi kör tánczvigalmát, mely oly szépen sikerült szombatn este, és pedig tekintve az uralkodó körülményeket, várakozáson felül.

Ifjuságunk tulnyomó többséggel volt képviselve. A vialgom folyt reggeli 5 óráig, a hölgy koszoru igen szép volt, bár néhány forint kiadta az egész bali piperét, mégis a nagyobb termekben s néha ezer forintos czifraságban sajtolt hölgyeknél is jobban mulattak, s jobban elbájtoltak a férfi sereget, mind azok, mert a hatást nem a kelme határozta el, hanem az alak, de különben is a mostani bali pipere akár drága, akár olcsó pár óra alatt rongyá válik, ha t. i. az ekként mozgóvá lett anygal a tánczjátékok és egyéb hadmozdulatokban részt vesz, ha pedig ott a csaták zajában csak azért van, hogy petrezselymet áruljon a nélkül, hogy valaki árát kérdené, bizony akkor a karton ruha is megtenné.

A farsangi élet mámorát én is pár percze élvezni elmentem — nem aolirt — hanem emberi formában. A tánczvigalom külön rendet és rangot nem ismervé, oly egyöntetü barátságos és kedélyes volt, hogy republikánus clubb gyűlésnek kellett volna tekinteni, ha valóságban nem tudjuk, miszerint ez királyság teljhatalom és még hatalom nélküli miniszterekkel; — s jelenlegi fenforgó európai legnagyobb kérdésben t. i. a farsang kérdésében abban állapodtak meg, hogy itt haladni és pedig előre egy hátra egyaránt kell Névszerint elősornánk a diszes hölgy koszoru, ha hogy emlékezetem hamvadó világnál bátorságot éreznék azt is kifecsegni, hogy egy szöke bimbó körül legtöbben forgódnak. De elnévelök, nem mintha többet irni nem tudnék a terem dús virágshajléjáról, hanem csak azért, mert az ő törzsokös magyar közmondás szerint az embernek úgy kell gondoskodni holmijéről, hogy jusson maradjon is máskorra. Viszonalításig az öreg Uhu.

Ercsi, 1878. január 21.

Tánczvigalom Ercsiben. — Az ercsii „b. Eötvös József emlékosztály-ügyi bizottság” f. évi jan. 19-én tánczvigalmat rendezett az ugynevezett föllálitandó Eötvös-emlék javára. — Nagy számu s oly diszes vendégsereg jött össze, mely bármely nagyobb város díszére is válhatott volna. — Főleg a vidék volt kitűnően képviselve. Jelen volt Hollósy Károly országos képviselőnk, Tassy Béla szolgabíró ur, Hornoy járásbíró ur, Szász Gyula ak. szobrász stb. Az ercsii közönségből: Csordás Sándor, nagys. Kriger Pál uradalmi igazgató ur, Vlassics Nándor ur, Piacsek kasznár ur, Kuliffay Adolf ur, Zombat ezredes ur, Dr. Patak s Tauscher Dénes ur stb. Kitűnő elismeréssel kell megemlékeznem a diszes hölgykoszorúról, kik a meghívás értelmében kerülvén minden fölösleges és költés luxust, a szépség egyszerűségének báj övét hordozták. A bál kedélyessége s vig sikerülte a bizottság kedélyes s köztiizletnek örvendő elnökének tek. Barnafy Balázs urnak köszönhető, ki is a toasztok sorát megkezdvén élteté a megye főispánját, mire harsány éljenzésre tört ki a közönség.

Föülfizetések is történtek, nevezetesen: Hollósy Károly képviselő ur 8 frot. 50 kr. Hornoy járásbíró ur 2 frot. Lits Gusztáv ur 2 frot. Baur György adonyi ispán ur 1 frot. 50 kr. Tauscher Dénes ur 1 frot 50 kr. Dr. Tauscher Gyula ur 50 kr. Krieser Pál ur 50 kr. Stein Zsigmond 50 kr. Kreizinger Lőrncz 50 kr. Herman Mór 50 kr. Göttman Imre 50 kr. Tassy Béla 50 kr. Tichy Nándor 50 kr. Deutsch Vilmos 50 kr. Józán Dániel 50 kr. Rosenfeld Manó 50 kr. Hermann Ferenc 50 kr. Göböl János 50 kr. Plaveczy Sándor 50 kr. Blaskovics család 50 kr. Geguss család 50 kr.

A táncz és jökdév reggeli tartott. — Ugyanezen nap az uradalomban hártóvádszat is tartott, mely alkalommal Kriger Pál háziurnál egybesereglett urak az Eötvös-emlékre 33 frot adakoztak.

A bál jövedelme az említett összeggel együtt 159 frot. s 50 kr.

Vegyes.

Helyi hírek.

— Az ujonczállitás megyénk területén a következő napokon folyik le: a vaáli járásban febr. 18, 19, 20, 21, 22, és 23-ik napjain; a sárkereszturi járásban febr. 25, 26, 27, 28-ik és márcz. 1-ő s 2-ik napjain; a bodajki alsójárársban márcz. 4, 6, 7, 8, 9-ik napjain; a bodajki felső járásban márcz. 11, 13, 14, 15, 16 napjain; a csákvári já-

rára nézve márcz. 18, 19, 20, 21, 22 és 23-ik napjain, ezen járásokra nézve Székesfejérvárról; a ráczalmási járásra nézve apr. 8, 9, 10, 11, 12 és 13-ik napjain. A működés reggel 9 órától 2-ig folytatattik. Az első napon minden járásban a felszólamlási kérvények tárgyalatnak. — Minden sorozó járásra nézve az illető szolgairó által két bizalmi férfiú nevezetik ki. Minden sorozó járásra nézve azon tényleg működő szolgabíró, ki a sorozó járásnak a tisztújítás előtt is szolgabírája volt. A bodajki alsó járásra nézve ezen ujonczállitás vezetésére kivételesen a járás volt szolgabírája Szögyény M. Géza bizottsági tag kérétt fel.

— Színházi műsorozat. Szombat, jan. 26-án: Ifjusági bál. Vasárnap, jan. 27-én: „Sárga csikó,” népszimű 3 felv. Hétfő, jan. 28-kán: „Dormandi,” dráma 5 felv. Kedd, jan. 29-kén: „Zampa,” opera 3 felvon., fél bérlet kezdete. Szerda, jan. 30-án: „Ibolyafaló,” vigj. 4 felv., bérlet szünet, először, Tokayné jutalomjátéka. Csütörtök, jan. 31-kén: „Rablók,” operett 3 felv. Péntek, febr. 1-jén: Timanof és Seydel hangversenye, bérlet szünet, felemelt ár. Szombat, febr. 2-án: „Két árva,” dráma, 8 kép. Vasárnap, febr. 3-án: „Csirkefogó,” népsz. 3 felv., bérlet szünet, először.

— A megyei bizottság valamennyi tagjának. Folyó évi február hó 4-én d. e. 10 óraker rendes közgyűlés lévén tartandó, van szerencsém erre a megyei bizottság érdemes tagjait tisztelettel meghívni. Székesfejérvárról, 1878. jan. hó 25-kén. *Bárá Miske Imre.* Fejérmegye alispánja.

— Hivatalos értesítés. Értesítettük a t. cz. közönség, miszerint a székesfejérvári ügyvédi kamarához intézendő szóbeli kérelmek és netáni panaszok felvétele végett a titkári hivatal a kam. ügyrend 65 §-a értelmében a kamara helyiségében vasár- és ünnepnapok kivételével naponként d. e. 11—12 óráig hivatalos órát tart. Székesfejérvár, 1878. jan. 24. *Vámos Gyula,* titkár.

— Tokayné a közönség kedvence s megis érdemi azt. Figyelmeztetjük tehát a színházi közönséget, hogy e hó 30-án, azaz szerdán fog jutalomjátéka lenni. Az „Ibolyafaló”-ban fog föllépni. Moser e című vigjátékát a bécsi Burgszínházban s a nemzeti színházban többször adták, s mindkettőnek legjelesebb repertoír darabja. Reméljük, sőt elvárjuk közönségünköt, hogy kedvence iránti hajlamát tömeges megjelenése által tetleg is ki fogja tüntetni.

— Az igazság érdekében. Azon ismeretlen helyről jött felvilágosításra nézve, — mintha lapunk az iparosok ülésére meghíva lett volna s ezáltal bár tudomással bírt, még sem jelent meg — azt válaszoljuk egyszerűen, hogy a felvilágosítás nem való, s nem igaz az, mintha meghíva lett volna lapunk, mert más különben okvetlen megjelent volna tudósítónk. Ennyit az igazság érdekében mi is szükségesnek látunk megjegyezni.

— Az idők szomorú jele. X hivatalban Y. számfelveti díjok előléptetett tisztelbéli számfelveti segéd, de fizetéssel ellátott XXV-dik osztályu gyakornokkál. Midőn e magas állásra kinevezését megkapta előbbi díjas collegiát összehívta, s kijelenté, hogy a magas állás illő tiszteletet kíván s „per te s tu” megszünik s ő csupán teljes czimeit kiejtésével szólítható meg. Ez eset valóban megtörtént és pedig nem is Abderában, hanem Magyarországon a Duna jobb partján a Sárviz mellett egy kis városkában. Hiába, haladunk a czimezésben is.

— Halálozás. Idősb Vicenty Pál és Vicenty Antónia, ugy az összes rokonság nevében is szomorodott szívvel jelentik szeretett nővérüknek Vicenty Erzsébetnek f. január hó 24-én d. u. 2 óraker — rövid betegeskedés után történt gyászos kimúltát. A boldogult hült tetemei ugyan e hó 26-án d. u. 3 óraker fognak a husszuzemetetőbe örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig ugyan e hó 28-án fog 10 óraker a székesegyházban a Mindenhetónak bemutatattani. Székesfejérvárról, 1878. jan. 24. Salamon Ádám és neje Gindly Ida, Salamon Béla, Salamon Vince és neje Salamon Mária, mint néhai Salamon György és neje, Vicenty Adél gyermekei. Id. Vicenty Pálné, szül. Nedeczky Sophie mint sógornő. Ifj. Vicenty Pál és neje Eckensberger Biri. Vicenty Lajos és neje Suszter Luiza, Griebich Albrecht és neje Vicenty Sarolta, Vicenty Zoltán mint az elhunyt testvérjének gyermekei.

— A nyári szinidényre már lassanként a szerződés megkezdődtek, mint halljuk azonban a társulat elsőrendű tagjai közül több máshova távozik, részint Debreczenbe, részint Kolosvárra. A jövő szinidényre a jelenlegi tagok közül csak kevesen fognak visszatérni. Mi pedig kedvezőtlen jelenség volna, miután a jelenlegi több elsőrendű tagnál jobbat nem kapunk.

— Pályázat. A székesfejérvári e. f. kir. törvényszéknél — előléptetés folytán üresedésbe jött egy 600 fr. évi fizetés és 100 fr. lakbér illetményel egybekapcsolt II-od osztályu segéd telekkönyvvezetői állomásra ezennel pályázat hirdettetik. — Felhívom ennek folytán mindazok, kik ez állomást elnyerni óhajtanak, miszerint képességüket, életkorukat és jelenlegi alkalmaztatásukat

igazolók okmányokkal felszerelt, sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket 1878. évi február hó 20-ig alulirt kir. törvényszék elnökségénél benyújtani el ne mulasszák. Székesfejérvárott, 1878-ik évi január hó 19-kén. **Danitz Béla**, kir. törvényszéki elnök.

— **A helybéli állam-mérnöki hivatal** derék főnöke, a közszereket és tisztelgetben álló **Zalay Alajos** ur a napokban távozik körünkől, ösztöntől sajnáljuk távozását, annál is inkább mert a közügyek terén is mindenkor élénk s tevékeny szerepet vitt.

— **Köszönetnyilvánítás.** Bold. Spigler Antal temetésén megjelent t. katonaság és polgári közönség szíves részvételeit mely köszönetét nyilvánítja a boldogult összes rokonsága.

— **A palotakülvárosi olvasókör** f. évi február hó 2-án könyvtára javára táncvigalmat rendez, melyre a nagyérdemű közönség szíves megjelenésére tisztelettel meghívatik. **A rendezőség.**

— **Néhal Vég Károly** ügyvéd irodájára nézve a törvény értelmében gondnokul Pálffy Károly ügyvéd lett az ügyvédi kamra által kinevezve.

— **Az illeték szabási hivatalok**, mint értesültünk mint különálló hivatalok megszűnnek és az adófelügyelőséghez oszthatnak be. Nagyon is szükséges, ha az ily beosztással a külön hivatalok száma kevesbitetik, ez által is pénzt takarít meg az állam.

— **A gyors olvadás** bekövetkezése folytán a vízáradás veszélyei mutatkoznak nemcsak a Dunamellékén, de egyéb helyeken is és pedig veszélyes mérvben. Ohajtandó volna, ha az egyes községek is a személy s vagyon kiztonság tekintetéből a kellő intézkedéseket megtennék.

— **A megyei ujonczállításon** polgári elnök b. Miske Imre alispán, ennek akadályoztatása esetén Bóné Géza főjegyző leendő. Az orvos **Varga Zsigmond** megyei főorvos lesz a hatóság részéről.

— **Nyilvános köszönet.** Azt tartja a magyar példabeszéd: „Gazda szemé hizlalja a lovat.” Ez a példabeszéd minden tekintetben figyelembe veendő. A gazda ügyeljen mindenre, ne adjon szóra, ha csak maga is nincs meggyőződve. Családi bajok által akadályozva, egyszerű biztuk a színházlátogatást egy önként vállalkozó ajánlkozóra és ő talán a kávéházban megírta „Zampa” bírálatát, holott hétfőn közbejött akadály miatt nem az adatott. Köszönjük ezt a lelkiismeretességet; de nem kérünk többé belőle.

— **A korcsolya-egylet** jegére beütközött a krach s a hosszú olvadás a még rövid jég-saisont is elpusztította. Bizony pedig most lett volna még csak a korcsolyázás idenye s most vették csak kezdetüket a jégi mulatságok.

— **Dunamelléki levelezőnk** a következő tudósításokat vettük tegnaptól a Dunavízjárás tekintve: Ercsiben a Duna jege áll összezuva, 6 m. 60 centimeter magasságban. A szemközti Csepelszigeten Tokoly, Csep és Sziget-Szent-Márton közt az árvíz keresztülzakkadt s a sziget e részét elárasztotta. Adonynál a jég áll s a víz magassága 520 centimeter. Dunapentelén szintén áll, a víz magassága 400 cm.

— **Városunkban** szörványosan ugyan, de mégis számos helyen a himlő mutatkozik a gyermekek közt, az előfordult esetek még eddig nem voltak komoly jellegűek, de azért mégis szükséges az óvintézkedéseket megtenni, nehogy nagyobb mérvben és veszélyesebben lépjen fel, mint másutt reá példa.

— **A Duna vize** oly nagy mérvben emelkedett, hogy még a fővárossal közlekedésünket is elszakítással fenyegette különösen Téténynél támadta meg veszélyesen a vasuti töltéseket. Eddig azonban még nincs elszakítva sehol a töltés bár nagyon veszélyeztetve van.

— **A nagy közönség** érdekében közöljük, miként a vasuti állomás főnökségek utasítva vannak, hogy ha valaki tűzveszélyes tárgyat titokban találna feladni a málhák között, szükség esetén rögtön befogattassák a feladót. Ezt jól lesz sokaknak tudni.

— **A mozgósítási hírek** ismét szóba kerültek s állítólag a tartalékosok behivatnak mint néhány pesti lap híreszteli; sőt már a Temesvárott levő 7-ik hadtest parancsot kapott a határra indulásra.

— **A megyei közigazgatási bizottság** fellebbezési szakosztálya, melynek teendői közé tartozik az árvízgyekek ellen beadott fellebbezéseket elintéznél szerdán tartá első ülését s egy fellebbezést ügyet intézett el.

— **Az ifjusági bál** ma este fog megtartatni a helybéli színház termében, a bál igen díszes és fényesnek ígérkezik, reméljük is, hogy szép közönség fog ott megjelenni. A bál folyamáról bővebb tudósítást hozunk.

— **A gyorsírást** ismét akadt városunkban több híve s valószínű, hogy a tavasz folytán egy magánkörű gyorsírástani tanfolyamot rendeznek. Nagyon czélszerű s kívánatos volna ez, ha városunkban a gyorsírástnak valahára minél több tanulója s egyszersmind pártfogója akadna.

Fővárosi hírek.

— **Adomány.** Id. gróf Károlyi István és neje a budapest-ferencvárosi templom belső felszerelésére 500 frtot ajándékoztak.

— **A nemzeti színház** drámai igazgatásával egyelőre Feleki Miklós bízott meg az intendants által s azt ez évi aprilis hóig ideiglenesen viendi, s azontúl, a mint várható, véglegesen is kinevezetik.

— **A szegény Margit-szigetet** árvíz borította el tegnap, mikor a Duna a 18 láb magasságot elérte. Az ár túlcsapott a sziget csucsán s a zajlás most tömör, éles jégtáblákat zúdított a gyönyörű fasudarakra. — Számos fatörzs megsérült, több száz ültetvényt a víz gyökereitől kimosott a talajból. A vízvezeteken át az ár utat talált a sziget mélyébe s előtte a féltett virággyekek és fiatal ültetvényeket iszapos árvízzel. — A sziget épületeinek pinczéje szinig megtelt vízzel s nincs, a ki szivattyuzza. — E kies paradicsom az idén is ki van téve az elemek pusztító hatalmának. Elmondhatjuk, hogy rossz idöket élünk, resz csillagok járnak.

— **Az önkéntes mentők** társulatát Thaisz Elek főkapitány erőlyesen szervezi. A főváros több pontján az alkaptányi hivatalokban s a ker. elöljáróságoknál jelentkezhetnek. — Másutt e célra valódi toborzási irodákat nyitottak s az eredmény igen kedvező. A jelentkező önkénytesek túlnyomó része egyetemi polgárok, kereskedő-segédék és iparosokból áll. Valószínűleg a napokban megalakul, s akkor fogják kiosztani a tagok közt az 1876. évihez hasonló karszalagokat.

— **Borzasztó családi tragoediáról** értesül a „K. N.”, mely tegnapelőtt történt egyik haltéri házban Egy ott lak' állítólagos vasuti hivatalnokon váratlanul kitört a viziszonny, mely egy számos év előtti emarásból támadt s mely (következmenyei sokáig nem jelentkezvén) már nem is okozott aggodalmat az illetőnek. Még az nap este is nyugodtan fekiüt le nejevel és aludt. — Éjjel lepte meg a düh a szerencsétlent, ki úgy összemarczangolta nejét, hogy az menthetlenül el van veszve. A rémes sikoltásra befutott a szobaleány, utána a szakácsné s a veszett ember mind a kettőt megharapta, megharapott mindenkit, a ki hozzá közeledett, míg végre a házban levő korcsmáros izmos és bátor fia ment neki egy vizes pokrócczal, melyet rádobott s alatta megkötözte. — A megharapott egyének rögtön orvosi kezelés alá vétettek. A nő élethez nincs remény.

— **A fővárost** még mindig az árvíz vszélye fenyegeti s élénk mozgalomba van téve minden, hogy a nagy bajnak elje vétessek. Több helyen azonban már boöntött s több gyár és gőzmalom víz alatt van.

Országos hírek.

— **A dyphteritis** mint a „Haladás” írja, K-Fenesen százötvenkét gyermeket pusztított el. Három generáció szállt sirba. A jómódu községnek 751 lakosa van s gyermeket alig lehet benne látni. A tankötelesek közt tett legnagyobb pusztítást, úgy, hogy pár év alatt e községnek alig lesz néhány tanköteles gyermeke, a míg új generáció nem fejlődik.

— **Pápanak** újra lesz állandó színháza, melynek még ezen évben leendő felépítésén a „Pápai Lapok” értesülése szerint Hersch Náthán 20,000 frtot kész áldozni.

— **A farkasok garazdalkodásairól** napról napra borzadalmasabb eseteket közölnek a vidéki lapok. A „Bihar”-ban olvasuk, hogy egy csujafalvi szegény asszonyt utközben támadtak meg a farkasok. Borzasztó küzdelmet fejtett ki a szegény asszony védekezése közben. A rárohán farkasokat botjával igyekezett eltávolítani, mi egy ideig sikerült is neki, de végre lankadt kezeiből kihullott a bot, ő maga pedig felholtan rogyott össze, Sokan hallották rémes jajveszkelését és segélykiáltásait, de senki sem mert segélyre menni. A farkasok rárohantak s rövid idő alatt felfalták, csak csizmái s az azokban levő lábszárjai maradtak meg. Csohajon pedig egy leányt támadott meg két farkas, szerencséjére a hóna alatt vitt libát dobta nekik, s míg azon falatoztak, az alatt a leány egy közeli házba menekült.

Külföldi hírek.

— **Rainer főherceg** már utnak indult Romából, a pályaudvarnál az új olasz király, a királyné és hercegek üdvözölték.

— **Viktor Emanuel** hátrahagyott váltó-adósságai 26 millió lirára rugnak.

— **Egy 85 éves rabbi** Piotzkov nevű orosz falucsukában a mult hetek alatt nűil vett egy 16 éves leányt. Vett neki hő szerelmében 3000 rubel árú ékszer. A leány szegény zsidó szülék gyermeke.

— **Miklós nagyhercegnek** f. hó 22 ről kelt távirata ezeket jelenti: Strukoff tábornok f. hó 20-án küzdelem nélkül megszállotta Drinápolyt s ideiglenes közigazgatást szervezett különféle menzetségekkel. — A 30-ik hadosztály f. hó 22-én volt Drinápolyba érkezvén. A nagyherceg f. hó 24. elhagyja Kazanlikot s reményli, hogy f. hó 27-én Drinápolyban lesz.

— **Rudolf trónörökös** szombaton meglátogatta Edinburgban a törvényszék helyiségeit, az ügyvédi kar néhány tekintélyes tagja vezette be; ő fensége meglátogatta az edinburgi muzeumot és az egyetemet, délután pedig Glasgovba utazott.

— **Sicíliai csendélet.** Palermóból jelentik, hogy f. hó 2-án több rabló a város közepén betört Parisi Alessandro nevű ur házába, a háziurat kiragadták családjá és barátjai köréből; 14 napig egy barlangban fogva tartották és csak 57,000 lira váltóságért bocsátották szabadon.

— **Oroszország hadiköltségei.** Timesnek jelentik Sz.-Pétervárról, hogy az orosz pénzügyminiszter hiteles kimutatása szerint a háboru által okozott rendkívüli kiadások 423 millió rubelt tesznek ki és a deficit a rendes évi költségvetésben mintegy huszonhét millió rubel.

— **Szentpétervárról** írják: Mikor már a rendes török katonaság kivonult Drinápolyból, basi bozokok és cserkeszek ismét benyomultak a városba, az orosz lovasság f. hó 20-án megszállotta a várost a lakosság üdvözölő (!) kiáltásai közben. (Szerettük volna hallani ezen üdvkiáltásokat, mivel a civilizáció kozák hadait fogadták.)

Gabona-ár január 26-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	11	50	11	20	11	—
Kétszeres	9	40	9	20	9	—
Rozs	8	—	7	70	7	50
Árpa	7	40	7	30	7	20
Zab	7	—	6	80	6	60
Kukoricza	6	20	6	10	6	—

Felelős szerkesztő: **Boross Mihály.**
Szerkesztőtárs: **Hattyuffy Dezső.**

Hirdetések.

Klökner Péter könyvkereskedése bizományában ép most jelent meg s kapható:

EMLÉKKÖNYV

a székesfejérvári püspökség százados ünnepére. 1777-1877.

Közrebeszták: **Károly János** és **Nyirák Sándor** egyházmegyei lelkészek.

Ára 2 frt.

E jelesen szerkesztett mű, mely püspökmegyének történetéből sok rendkívül érdekes adatot tartalmaz és még Székesfejérvár történetét is historial pontossággal közli, így megynék is városunk közönségére is e jeles történelmi munka kétszeres érdekel bir.

Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Hirdetmény.

Ezennel közhírre tétetik, miszerint a falubattyáni 937. számú telekjegyzékönyvben A I. 1-8. sorszám alatt bevezetett 2/4. kültelekből 1/4 telek, a hozzátartozó ház és belsőséggel, valamint ugyane belsőségen felállított s tökéletesen jó karban levő száraz-malom minden hozzá tartozó készlettel együtt szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést nyerhetni, akár özvegy ifj. Adorján Józsefnél Falubattyánban, akár alólírott helybéli megbizottjánál. Székesfejérvárott, jan. 22. 1878.

Márkus Antal,
ügyvéd.

Lakik: **Vörösmarty-tér 3. sz. földszint balra.**

A birodalom első orvosi testületi által megvizsgált és kitünő használhatósága miatt engedélyezett

köszvény-vászon

köszvény, ecz, (tagszaggyulladás, keresztcsont-fájás) orbnéz, a mindezenü gúrcsik ellen a kezekben s lábakkban és különösen ér. és tagdaganatok, fizamitások és oldalszurások ellen első **gyors** s **biztos** gyógyszer gyanánt használható.

Használati utasítással ellátott csomagokban ára 1 frt. 5 kr., kettőzött minőségű súlyosabb bajokra 2 frt 10 kr

Dr. Hufeland hírneves orvos ezt mondja orvosi művében. Két baj létezik, mely ellen az orvosi tudomány hasztalan látszik keresni a gyógyszert: a **fejköszvény** és a **podagra**; ez a gyógyszer a fentebbi köszvény-vászon alkalmazása által fel van találva. Ugyszintén a hírneves **párisi általános sebtapasz** bármilyen sebek, gonyedések és daganatok, fagysebek és tynkszemek ellen. — Egy tégely használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható Székesfejérvárott **DIEBALLA GYÖRGY** gyógyszerárban.

Arverési hirdetés.

A sz.-fejérvári e. f. kir. telektszéknek 23149/77. sz. alatti végzése alapján közhírrá tétetik, miszerint a székesfejérvári takarékpénztár felperesnek Susánszky József és neje alperes elleni 250 frt. tőke s járuléka erejéig követelése, tárgyában lefoglalt s a sz.-fehérvári 1047. sz. tjkben A+3.4.5. sorsz. alatti ház és réti földeknek végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek foganatosítására határidőül 1878. évi január hó 30-ik napjának d. e. 9 órája a megyeház II. emeleti folyosóján azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénz képeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. széki végrehajtó Tuboly István urnál megtekinthető.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselétésük végett e hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdt. 433. és 466. §§-aihoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket e hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolva, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfejérvári kir. törvényszéknek 1877. évi decemb. hó 31-én tartott telektanási üléséből.

Szekfü, vtszéki jegyző.
Danitz, vtszéki elnök.

Ház-eladás.

A Szt.-István-utczai 2. sz. 1 emeletes, két utczára szolgáló ház, mely jelenleg évenként 540 forintot jövedelmez szabad kézből eladó; ugyszintén két rét, mely néhai Kostyelik Mihályné-fele tobak-utczai kertre dül.

Bővebben értekezhetni: **Lukács Zsigmondnál** Urhidán, és helyben **Dieterich Szilárd** ügyvéd urnál.

Egy jól kijavított s ujonnan hurozott 6 octávás

ZONGORA

eladó.
Szalay Gyula,
orgona- és zongora-készítőnél
fazekas-utca 3-ik szám.

!Kertészeknek!

Bouquet manchetták virágcsokrok alá a legnagyobb választékban, a legnagyobb esin és eleganciával kiállítva kaphatók a legolcsóbbaktól kezdve egész 3-4-5 frtig darabja.

Klökner Péter
könyv- és papírkereskedésben Székesfejérvárott.